

בסוקים להדפסה:

1. ויָשֶׁב יְהוּדָה וַיִּשְׁרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד בָּאָר שְׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה. (מל"א ה', ה')
- אֲתָה יָדַעְתָּ אֵת דְּדֹד אָבִי כִּי לֹא יָכֹל לְבָנוֹת בֵּית לִשָּׁם ה' אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סָבְבוּהוּ עַד תַּת ה' אֲתָם תַּחַת כְּפֹת רִגְלֵי (רגלו).
- וַעֲתָה הִנֵּחַ ה' אֱלֹהֵי לִי מִסְבִּיב אֵין שָׁטָן וְאֵין פְּגַע רָע.
- יט. וְהִנֵּנִי אֹמֵר לְבָנוֹת בֵּית לִשָּׁם ה' אֱלֹהֵי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֶל דְּדֹד אָבִי לֵאמֹר בְּנֶךְ אֲשֶׁר אֲתָן תַּחְתֶּיךָ עַל כִּסְאֶךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי. (מל"א ה', י"ז-י"ט)
- לב. וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירֹם וְהַגְבָּלִים וַיְכִינֻהוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת. (מל"א ה', ל"ב)
- יג. וַשְׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָעֹזֵב אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל. (מל"א ו', י"ג)
- ב. וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים בְּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי.
- ג. וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרֹן.
- ד. וַיַּעֲלוּ אֶת אָרֹן ה' וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם.
- ה. וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אֹתוֹ לִפְנֵי הָאָרֹן מִזִּבְחֵי צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֶב. (מל"א ח', ב'-ה')
- ט. אֵין בְּאָרֹן רק שְׁנֵי לְחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- י. וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וַהֲעֵנָה מְלֵא אֶת בֵּית ה'.
- יא. וְלֹא יָכֹלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשִׁירַת מִפְּנֵי הָעָנָן כִּי מָלָא כְבוֹד ה' אֶת בֵּית ה'. (מל"א ח', ט'-י"א)
- כט. לְהַיּוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה לִלְלוֹת וַיּוֹם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִמְרַתִּי יְהִי שְׁמִי שָׁם לְשִׁמְעַם אֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה. (מל"א ח', כ"ט)
- מא. וְגַם אֶל הַנִּבְרִי אֲשֶׁר לֹא מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ. (מל"א ח', מ"א)
- סה. וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָּעֵת הַהִיא אֶת הַחֹג וְכָל יִשְׂרָאֵל עָמּוּ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֶמֶת עַד נָחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם. (מל"א ח', ס"ה)
- ד. וְאֲתָה אִם תֵּלֵךְ לִפְנֵי כְּאֲשֶׁר הָלַךְ דְּדֹד אָבִיךָ בְּתָם לִבָּב וּבִישָׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֲקִי וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר.
- ה. וְהִקְמֹתִי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל דְּדֹד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא יִכְרַת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל.
- ו. אִם שׁוֹב תִּשָּׁבוֹן אֲתָם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֲקֵתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם.
- ז. וְהִכְרַתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֵת הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדִּשְׁתִּי לִשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁחָל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל הָעַמִּים.
- ח. וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן כָּל עֹבֵר עָלָיו יִשָּׁם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַל מֶה עָשָׂה ה' כְּכֹה לָאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה.
- ט. וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֹזְבוֹת אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בָאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ (וַיִּשְׁתַּחֲווּ) לָהֶם וַיַּעֲבֹדֵם עַל כֵּן הִבִּיֵּא ה' עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת. (מל"א ט', ד'-ט')

2. כו. ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד.
 כז. אם יעלה העם הזה לעשות ויבחים בבית ה' בירושלם וישב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה.
 כח. ויזעזע המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העליך מארץ מצרים.
 כט. וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בן.
 ל. ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן.
 לא. ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי.
 לב. ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח פן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה.
 לג. ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר ברא מלבו (מלבד) ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר. (מלי"א, י"ב, כ"ז-ל"ג)
 טו. והנה ה' את ישראל כאשר יגיד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את ה'.
 טז. ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל. (מלי"א, י"ד, ט"ז-ט"ז)
3. כב. ויעש יהודה הרע בעיני ה' ונקאו אותו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו.
 כג. ויבנו גם הם להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן.
 כד. וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש ה' מפני בני ישראל.
 כה. ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק (שושק) מלך מצרים על ירושלם.
 כו. ויקח את אצרות בית ה' ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה.
 כז. ויעש המלך רחבעם תחנתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השומרים פתח בית המלך.
 כח. ויהי מדי בא המלך בית ה' ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים. (מלי"א, י"ד, כ"ב-כ"ח)
4. ח. אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים.
 ט. וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח.
 י. הכה הכית את אדום ונשאך לבן הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך.
 יא. ולא שמע אמציה ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה.
 יב. וינגף יהודה לפני ישראל ויגסו איש לאהלו.
 יג. ואת אמציה מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראלה בבית שמש ויבא (ויבאו) ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה.
 יד. ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית ה' ובאצרות בית המלך ואת בני התעורבותו וישב שמרונה. (מלי"ב, י"ד, ח-י"ד)
5. יא. ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק בן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק.
 יב. ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו.
 יג. ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח.
 יד. ואת המזבח הנחשת אשר לפני ה' ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית ה' ויהן אותו על ירך המזבח צפונה.
 טו. ויצוה (ויצוהו) המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל דם עלה וכל דם גבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר. (מלי"ב, ט"ז, י"א-ט"ז)

6. הוא הסיר את הבמות ושבך את המזבחת וכתת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן. (מל"ב, יח, ד')

7. ב. ויעש הרע בעיני ה' כתועבת הגוים אשר הוריש ה' מפני בני ישראל.
ג. וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכול צבא השמים ויעבד אתם.
ד. ובה מזבחות בבית ה' אשר אמר ה' בירושלם אשים את שמי.
ה. ויבן מזבחות לכול צבא השמים בשתי חצרות בית ה'.
ו. והעביר את בנו באש ועזון ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני ה' להכעיס.
ז. וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם. (מל"ב, כ"א, ב'-ו')
י. וידבר ה' ביד עבדיו הנביאים לאמר.
יא. יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו.
יב. לכן כה אמר ה' אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעה (שמעיו) תצלנה שתי אוניו.
יג. ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מכה והפך על פניה.
יד. ונטיתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבו ולמשפה לכול איביהם.
טו. יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה.
טז. וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני ה'. (מל"ב, כ"א, י-ט"ז)

8. ג. ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית ה' לאמר.
ד. עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הפסל המובא בית ה' אשר אספו שומרי הסף מאת העם.
ה. ויתנוהו (ויתנה) על יד עשי המלאכה המקדים בית (בבית) ה' ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בבית ה' לחוק בדק הבית. (מל"ב, כ"ב, ג'-ה')
א. וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם.
ב. ויעל המלך בית ה' וכל איש יהודה וכל ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית ה'.
ג. ויעמד המלך על העמוד ויכת את הברית לפני ה' ללכת אחר ה' ולשמור מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית.
ד. ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שומרי הסף להוציא מהיכל ה' את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל. (מל"ב, כ"ג, א'-ד')

9. ח. בן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמֶלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם.
ט. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו ה' כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו.
י. בָּעַתָּה הָיָא עָלָיו (עלה) עֲבָדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וְתַבְאָה הָעִיר בְּמַצּוֹר.
יא. וַיָּבֹא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַל הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ.
יב. וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ.
יג. וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת כָּל אוֹצְרוֹת בֵּית ה' וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקְחֻן אֶת כָּל כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּהִכַּל ה' כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה'.
יד. וְהִגְלָה אֶת כָּל יְרוּשָׁלַם וְאֶת כָּל הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל עֲשָׂרָה (עשרה) אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל הַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא נִשְׁאָר וְזֹלַת דָּלַת עִם הָאָרֶץ.
טו. וַיִּגַּל אֶת יְהוֹיָכִין בְּבִלְהָ וְאֶת אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת נָשִׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת סָרִיסָיו וְאֶת אֵילֵי (אולי) הָאָרֶץ הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ.
טז. וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי הַחֵיל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף הַכֵּל גְּבוּרִים עֲשִׂי מַלְחָמָה וַיְבִיֵּאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל גּוֹלָה בְּבִלְהָ. (מל"ב, כ"ד, ח'–ט"ז)
10. ח. וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָא שְׁנַת תִּשְׁעָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים עֲבַד מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַם.
ט. וַיִּשְׂרֹף אֶת בֵּית ה' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת כָּל בֵּית גָּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ.
י. וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְּצוּ כָּל חֵיל כְּשִׂדִּים אֲשֶׁר רַב טַבָּחִים.
יא. וְאֶת יֵתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֶר הָהֶמוֹן הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים. (מל"ב, כ"ה, ח'–י"א)